

paa alle sine Meningsfællers Vegne, mente, at dette Forslag ikke egnede sig til at være Gjenstand for Forhandling. Jeg haaber, at han og den Side alligevel tager det under Forhandling, men jeg nærer kun ganske vist lidet Haab om Udfaldet, og jeg vil tilføje, at saa gjerne jeg for mit Vedkommende deltaget i at forhandle Lovforslag, naar der blot er den fjerneste Udsigt til et virkeligt Resultat, saa trættende og pinligt er det at behandle Lovforslag, naar det vides og siges i Forveien, at der ikke skal forhandles, og at de ikke kan blive til Noget. Det er ødelæggende for al Forhandling at vide, at hvad vi end sige, hvilket Resultat vi end komme til, det være saa godt, som det vil, bliver det kastet i Papirkurven. Jeg har imidlertid troet, at man ikke bør tie helt stille til det foreliggende Lovforslag, selv om der ikke var det fjerneste Haab om, at det leder til Noget, og jeg har da et Par høist ubetydelige Bemærkninger at gjøre. — Naar man tillægger Kjøbstæderne en Sum af 80,000 Kroner, saa er det, synes det mig, ikke, fordi Kjøbenhavn faar en lignende Sum. Kjøbenhavn har i den Retning altid være betragtet som noget særlig stillet, og med fuld Føje. Den har faaet Bidrag for Kjøbstæderne, og naar man nu forhøjer Bidraget, er det, fordi Forholdene har udviklet sig, og det kunde ikke give Anledning til, at Kjøbstæderne faae Noget. Naar man derimod ønsker at komme Landet til Hjælp til en god Politioordning, saa er det naturligt, at man ogsaa giver et Bidrag til Kjøbstæderne. Jeg vil henstille til det eventuelle Udvalg, hvis et saadant bliver medsat, om det ikke ved Siden af Kjøbstæderne vil tage Handelspladserne med. Handelspladserne ere som bekendt Byer, der ere stærkt bebyggede og undertiden ere mere befolkede end de andre Kjøbstæder, kun at de ikke have faaet de gammeldags Kjøbstadsprivilegier. De have imidlertid det samme Krav paa en Politioordning som Kjøbstæderne, og det vil derfor være helt besynderligt at udelukke dem fra at faae Del i Bidraget til Kjøbstæderne. Jeg reiste mig væsentlig for at sige dette, da jeg selv repræsenterer en saadan Plads eller særlig er valgt derfra. — Ellers vilde jeg blot gjøre opmærksom paa, at naar man lønner alle Politibetjentene med 1,600 Kr. — jeg vil ikke sige Noget, om det er lavt eller høit — saa synes jeg,

at det ikke er saa heldigt. Alle andre Steder har man jo Politibetjente og Overpolitibetjente, og det er, synes det mig, pinligt for en Mand at blive ansat i en Stilling, i hvilken han aldrig kan naae en lidt bedre Lønning; der burde efter min Mening være lidt Gradation i Lønningerne. Det er imidlertid et meget væsentligt Punkt, og jeg indrømmer iøvrigt, at efter de Bemærkninger, der kom fra det ærede Medlem, der sidder lige overfor (S. Pedersen), er der ikke Udsigt til, at det vil faae nogen som helst Nytte, hvilke Bemærkninger vi end gjøre.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal paa dette Stadium af Forhandlingerne være meget kort, idet jeg kun i Almindelighed skal udtale, at jeg selvfølgelig ikke kan have Noget imod, at det Spørgsmaal frembrages og gjøres til Gjenstand for Overveelse, hvorledes en bedre Politioordning og navnlig en bedre organiseret og større Politistyrke tilveiebringes paa Landet, end der nu er Tilfældet, ligesom jeg heller ikke kan se, at der kan være Noget i Veien for, at en saadan Styrke henlægges under Justitsministeren. — Som en æret foregaaende Taler bemærkede, er det aldeles ikke Tilfældet, at man saadan kan sige, at ethvert Spørgsmaal om en forbedret Politioordning udenfor Kjøbenhavn og en forøget Politistyrke i Virkeligheden kun er en ny Udgave af Gendarmeloven, og at det kun er Noget, man finder paa, fordi man vil forsøge paa at lave en ny Udgave af den. Det er jo aldeles ikke Tilfældet, thi det er bekendt nok, at det Spørgsmaal er meget ældre end Gendarmeloven; der var jo i den Henseende i det Forslag, der for adskillige Aar tilbage blev fremlagt til en Proceesreform, et hertil sigtende Forslag, der gik ud paa at oprette en saadan Politistyrke, der, saavidt jeg erindrer, skulde være 400 Mand, altsaa ikke saa meget forskellig i Størrelse fra den Styrke, som her foreslaas. Det er altsaa Noget, jeg paa det Allerbestemteste vil protestere imod, at man skulde betragte det som saa at sige en Veligheds-tanke, der kun havde sin Grund i, at man ønskede paa den Maade at holde Gendarmeloven vedlige. En anden Sag er jo, at Gendarmetiets Eksistens og den Omstændighed, at det har kunnet benyttes til mange Politiformaals Tilfredsstillelse, har bevirket, at